

ΚΑΪΤΣΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Πατησίων 4 ΑΘΗΝΑ 106 77 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 1999 • Έτος Η' • Αρ. 34 - Ετήσια συνδρομή 500 δρχ.

Αγαπητοί συγχωριανοί και συνδημότες Ξυνιάδας

Η στήλη αυτή της επιστολής του Δ.Σ. του Συλλόγου μας επέλεξε αυτή τη φορά να σχολιάσει ως το πλέον σημαντικό γεγονός του περασμένου τριμήνου τη δύσκολη χειμερινή περίοδο για το χωριό μας και για την περιοχή του Δήμου Ξυνιάδος γενικότερα.

Πράγματι, η χειμερινή περίοδος, λόγω των ειδικών κλιματολογικών συνθηκών που επικρατούν στην περιοχή, παρουσιάζει δυσκολίες στην καθημερινή ζωή των πολιτών, περιορίζει τον αριθμό των επισκεπτών και δημιουργεί την εντύπωση εγκαταλειμμένης περιοχής.

Βέβαια, το Δ.Σ. του Συλλόγου μας δεν συμμερίζεται απόλυτα την άποψη αυτή και θα προσπαθήσει να δικαιολογήσει τη θέση του, πιστεύοντας ότι θα βρει συμπαραστάτες με απώτερο σκοπό να ενθαρρύνει και τους μόνιμους κατοίκους και τους επισκέπτες προς όφελος του χωριού μας, το οποίο την εποχή αυτή δεν υστερεί σε τίποτα και γι' αυτό δεν φοβάται τίποτα.

Υπάρχουν χώρες βόρειες είτε στην Ελλάδα είτε γενικότερα στον κόσμο, που αυτή την εποχή το κρύο είναι ανυπόφορο. Όμως ζουν και βασιλεύουν μέσα στο ιδιαίτερο κλιματολογικό περιβάλλον αναπτύσσοντας και τις ανάλογες δραστηριότητες.

Η περιοχή του δήμου μας και ιδιαίτερα του χωριού μας δεν υστερεί σε τίποτα τέτοιων περιοχών. Αντίθετα, πλεονεκτεί σε πάρα πολλά σημεία, πράγμα που την κάνει προσιτή, προσπελάσιμη, ευχάριστη και κατάλληλη για την ανάπτυξη αναλόγων δραστηριοτήτων. Όμως, υστερούμε στην ανάπτυξη τέτοιων δραστηριοτήτων. Και αυτό είναι το σημείο που πρέπει να προσέξουμε.

Για να αναπτυχθούν δραστηριότητες, είναι ανάγκη να μελετηθούν οι παράλληλες συνθήκες, να προγραμματισθούν και να εκτελεσθούν από τους αρμόδιους φορείς και κυρίως από τον κεντρικό φορέα τον Δήμο Ξυνιάδος. Η εφημερίδα μας έχει γράψει πολλές φορές για τις ιδιαίτερες συνθήκες ανάπτυξης της περιοχής και έδωσε το σύνθημα προς την κατεύθυνση αυτή στο 28ο φύλλο της με το "Ένα έργο νιοής" του προέδρου του Συλλόγου μας Δημήτρη Παπαδοκοτσώλη.

Όμως είναι ανάγκη τόσο το Τοπικό Συμβούλιο του χωριού μας, όσο και το Δημοτικό Συμβούλιο Ξυνιάδος να προχωρήσουν στη σύνταξη αναλόγων προγραμμάτων για να βοηθήσουν την περιοχή μας να βγει από τη μιζέρια και τη χειμερία νάρκη που την οδηγούν στην εγκατάλειψη και στη φτώχεια.

Με εκτίμηση
Το Δ.Σ.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΞΕΧΝΑΜΕ

Η εικόνα του Αγ. Πολυκάρπου με τη λειψανοθήκη που εκλάπη και δίπλα ο μεγάλος ευεργέτης Γιώργος Λευτεριάς

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2000 ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

- Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, στη συνεδρίασή του της 17ης Μαρτίου 2000, συζήτησε τον προβληματισμό του προέδρου του Συλλόγου Δημ. Παπαδοκοτσώλη σχετικά με τη δυνατότητα συνέχισης των πολιτιστικών εκδηλώσεων του χωριού μας και συγκεκριμένα τις προσεχείς εκδηλώσεις «Καλοκαίρι 2000».

Κάτω από τον πλάτανο, δίπλα από τη Βρύση, στο «ΠΑΥΣΙΑΥΠΟ» της Αγίας Παρασκευής, η παραδοσιακή φασολάδα, οι Καϊτσιώτικες πίτες και ο ζυμωτό ψωμί αποτελούν τη βιτρίνα των εκδηλώσεων και τον πόλο προσέλκυσης επισκεπτών στο χωριό μας

Ολα τα μέλη του Δ.Σ. εξέφρασαν την αγωνία τους για την τύχη των εκδηλώσεων του χωριού μας και την ανάγκη συνέχισης αυτών στο μέλλον και συμφώνησαν να βοηθήσουν όλοι προς την κατεύθυνση αυτή, καθ' όσον αποτελούν θεσμό για το χωριό μας, ο οποίος αποτελεί μοχλό ανάπτυξης και δείκτη βελτίωσης της ποιότητας ζωής του χωριού μας. Είναι κρίμα ένας τέτοιος θεσμός να αδρανήσει παρασύροντας τη ζωή του χωριού μας στη μιζέρια και στην εγκατάλειψη.

Το γεγονός ότι το Τ.Σ. του χωριού μας από τον περασμένο χρόνο έδειξε έμπρακτα το ενδιαφέρον του με την επιχορήγηση των εκδηλώσεων με το ποσό του ενός εκατομμυρίου (1.000.000), αποτελεί την ελπίδα για τη συνέχεια, αρκεί βέβαια να συνεχισθεί το ίδιο ενδιαφέρον και για το τρέχον έτος 2000, καθώς και για τα επόμενα χρόνια. Στο ενδιαφέρον του Τ.Σ. και των συγχωριανών μας πρέπει να προσθέσουμε το δεδομένο ενδιαφέρον για τα πολιτιστικά της περιοχής του Δήμου Ξυνιάδος, του δημάρχου Γιώργου Τσιαγκλάνη, του αντιδημάρχου Θωμά Λύτρα, αλλά και όλου του Δημοτικού Συμβουλίου.

Επειδή όμως για την οργάνωση των πολιτιστικών εκδηλώσεων δεν φθάνει μόνο η οικονομική επιχορήγηση, αλλά απαιτείται και η συμμετοχή μελών του Τοπικού Συμβουλίου του χωριού μας και της Οργανωμένης Κίνησης Νέων Καϊτσας, για να υπάρξει γενικότερο ενδιαφέρον, νέες προτάσεις, ανανέωση του θεσμού και εκσυγχρονισμός των εκδηλώσεων με τις απαιτήσεις του 2000 και της τρίτης χι-

λιετίας, **προτείνουμε** να υπάρξει κατά τις ημέρες του Πάσχα, κοινή συνεργασία Τ.Σ., Συλλόγου και Κίνησης Νέων για να εξετασθούν τα καινούργια δεδομένα και να συναποφασισθούν οι νέες εξελίξεις σχετικά με τον θεσμό των εκδηλώσεων του χωριού μας.

Ο προβληματισμός του προέδρου του Τ.Σ. Γιώργου Παπακωνσταντίνου για την αλλαγή του χώρου των εκδηλώσεων είναι ένα θέμα που πρέπει να συζητηθεί, και, αν αυτό κριθεί επιβεβλημένο, να καθορισθεί άλλος χώρος, ο οποίος πρέπει να πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις. Η αλλαγή του χώρου των εκδηλώσεων είναι θέμα του Τ.Σ., το οποίο πρέπει έγκαιρα να φροντίσει τόσο για την εξεύρεση του νέου χώρου, όσο και για την κατάλληλη διαμορφωσή του.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας περιμένει απάντηση από το Τ.Σ. του χωριού μας, το οποίο πρέπει να παρει τη σχετική πρωτοβουλία, τόσο για την επιχορήγηση των εκδηλώσεων, όσο και για την ανανέωση του θεσμού.

Επίσης, κάνει έκκληση προς τους απανταχού Καϊτσιώτες να συνδραμουν τον θεσμό των εκδηλώσεων προγραμματίζοντας τις δικές τους στο χωριό μας, ώστε να παρευρισκονται στις πολιτιστικές εκδηλώσεις του χωριού μας «Καλοκαίρι 2000», που θα γίνουν, καλώς εχόντων των πραγμάτων, στις **10-11-12-13 Αυγούστου**. Η παρουσία όλων, όσων αγαπούν το χωριό μας, είναι απαραίτητη, καθ' όσον οι εκδηλώσεις έχουν σκοπό να συντονίζουν το αντάμωμα των απανταχού Καϊτσιωτών προς όφελος του χωριού μας.

ΕΙΣΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΟ ΜΑΣ

Ο δρόμος Καϊτσάς - Λουτρών

ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ που δημιουργήσαν οι πλημύρες της άνοιξης του 1998 στον δρόμο προς τα Λουτρά στη θέση "Μουρλάκια". Ο δρόμος αυτός λόγω της κακής χάραξης και της κακής κατασκευής του δημιουργεί προβλήματα στη διακίνηση των οχημάτων και εγκυμονεί κινδύνους τροχαίων ατυχημάτων. Όμως, παρά το γεγονός ότι πέρασαν τρία χρόνια, δεν έχουν αποκατασταθεί τα διαβρωτικά προβλήματα από τις βροχές του 1998. Το ότι έχει συνταχθεί μελέτη για την αποκατάσταση του δρόμου ύψους 20.000.000 δρχ. δεν λύνει το πρόβλημα καθόσον η Νομαρχία Φθιώτιδας, όπως μας δήλωσε ο πρόεδρος του χωριού μας, αποφεύγει να χρηματοδοτήσει το έργο.

Ένα ευχάριστο νέο σχετικά με τον δρόμο αυτόν είναι το ότι συμπεριλαμβάνεται ως τμήμα της Εγνατίας Οδού, που θα συνδέει τη Θεσσαλία με τη δυτική Φθιώτιδα και τον Μαλλιαικό Κόλπο. Αυτότο ανακοίνωσε στην Ομβριακή ο πρώην νομάρχης Φθιώτιδας Ευθύμιος Παπαβασιλείου.

Νέος δημοτικός σύμβουλος

ΟΡΚΙΣΘΗΚΕ ΚΑΙ ΑΝΕΛΑΒΕ τα καθήκοντά του ο νέος δημοτικός σύμβουλος Ξυνιάδος, συγχωριανός μας, Αθαν. Καραϊσκος, ο οποίος, ως πρώτος επιλαχών κατέλαβε τη θέση του παραιτηθέντος Νικολάου Πασιονικού.

Ύστερα από την ανάληψη των καθηκόντων του νέου δημοτικού συμβούλου Αθαν. Καραϊσκου αποκαταστάθηκε το κύρος του χωριού μας, που δεν είχε καταφέρει να εκλέξει κανέναν δημοτικό σύμβουλο, εκτός του προέδρου του Τοπικού Συμβουλίου.

Και τώρα παράξ εναγγελία, καθ' όσον όλοι ελπίζουν ότι θα λυθούν όλα τα προβλήματα του χωριού μας. Όμως για να λυθούν τα προβλήματα απαιτείται η συνεργασία των δύο συγχωριανών μας δημοτικών συμβούλων και συγκεκριμένες προτάσεις προς το Δημοτικό Συμβούλιο Ξυνιάδος.

Η εφημερίδα μας "Καϊτσα" εκφράζει τη συγκαταστήσή της στον νέο δημοτικό σύμβουλο και ελπίζει σε καλύτερες μέρες για το χωριό μας. Όμως θα είναι αρκετά ασοτηρή στην κριτική της, καθ' όσον πιστεύει ότι αυτοί που ασχολούνται με τα κοινά έχουν υποχρέωση να παρουσιάζουν έργο και όχι παραμύθια στα καφενεία.

Οικογενειακοί τάφοι

ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΠΤΥΛΟ, η εφημερίδα μας "Καϊτσα" στο 12ο φύλλο της πληροφορούσε τους απανταχού συγχωριανούς μας για την απόφαση του Κ.Σ. σχετικά με την επιχειρούμενη κατασκευή οικογενειακών τάφων των εν ζωή συγχωριανών μας Κων/νου

Ευαγ. Κούτσικα και Πολυκάρπου Αμυράζη. Η απόφαση του Κ.Σ. και η είδηση της "Καϊτσας" προκάλεσε την αντίδραση των παραπάνω συγχωριανών μας, οι οποίοι κατέθεσαν μνύσεις εναντίον του Κ.Σ., του προέδρου της Κοινότητας και του προέδρου του Συλλόγου μας.

Ο πρόεδρος του Συλλόγου μας, Δημήτρης Παπαδοκοτσώλης, αθώωθηκε σε δίκες που προηγήθηκαν.

Στις 7 Μαρτίου εκδικάσθηκαν στο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Λαμίας άλλες τέσσερις μνύσεις. Στην πρώτη μίνυση του Κωνσταντίνου Ευαγ. Κούτσικα κατά των μελών του Κ.Σ. ο μνυστής απέσυρε την κατηγορία του δόλου και ως ήταν επόμενο όλα τα μέλη του Κ.Σ. αθώωθηκαν. Στην εκδίκαση της μίνυσης του Κ.Σ. κατά του Κωνσταντίνου Ευαγ. Κούτσικα, παρενέβη η πρόεδρος του δικαστηρίου για να τα βρουν οι διάδικοι και να κάνουν Πάσχα όλοι μαζί. Η λύση βρέθηκε στο γεγονός ότι ο κατηγορούμενος δεν είχε δόλο και το δικαστήριο τον αθώωσε.

Κατά την εκδίκαση της μίνυσης του προέδρου του Συλλόγου μας Δημήτρη Παπαδοκοτσώλη κατά των Πολυκάρπου Αμυράζη, Κων/νου Ευαγ. Κούτσικα και Δημ. Ευαγ. Κούτσικα, οι κατηγορούμενοι έκαναν τη δήλωση ότι "τιμούν, σέβονται και υπολλίπονται τον μνυστή Δημήτριο Παπαδοκοτσώλη" και με την παρέμβαση της προέδρου του δικαστηρίου, λόγω έλλειψης δόλου, αθώωθηκαν με την υπόσχεση προς την πρόεδρο του δικαστηρίου, του Κων/νου Ευαγ. Κούτσικα ότι δεν πρόκειται να ξανακάνει μίνυση.

Τέλος καλό, όλα καλά. Όμως είναι ανάγκη να μας πει ο δήμος και το Τ.Σ. τι θα γίνει με τα αιτήματα πολλών συγχωριανών μας για την παραχώρηση ίδιας έκτασης για την ανέγερση οικογενειακών τάφων. Και ακόμη, πρέπει να αποκατασταθεί η τάξη στο κοινοτικό νεκροταφείο, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, με ίδια μέτρα και ίδια σταθμά για όλους.

Αναδασώσεις στην περιοχή του Αγίου Πολυκάρπου

ΕΧΟΥΜΕ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ότι προγραμματίζεται από τον δήμο μας η διενέργεια αναδασώσεων στην περιοχή του Αγίου Πολυκάρπου, την εκτέλεση των οποίων ανέλαβε η Διεύθυνση Δασών Φθιώτιδας. Ο προγραμματισμός έγινε, όπως μας δήλωσε ο κ. δήμαρχος, επειδή η Διεύθυνση Δασών έχει τη δυνατότητα να διαθέσει κονδύλια σε χώρους όπου υπάρχουν μοναστήρια.

Από την πλευρά μας, σχετικά με το παραπάνω θέμα, έχουμε να διευκρινίσουμε τις απόψεις μας αλλά και τις αντιρρήσεις μας. Κατ' αρχήν, συμφωνούμε με τη συμπλήρωση των αναδασώσεων εντός του περιφραγμένου χώρου του Μοναστηριού και ακόμη κερταίνουμε με τη διενέργεια αναδασώσεων και τη δημιουργία αλληλουχίας (Κεφαλάρι) επάνω και κάτω από το γύψο κα σε περιμετρημένη έκταση, η οποία θα περιφραχθεί και θα εξασφαλισθεί άμεσα το πότισμα, αφού προηγουμένως γίνουν σωστές και επιμελημένες αναδασώσεις. Όμως διαφωνούμε κάθεται με τη διενέργεια γενικευμένων αναδασώσεων στην περιοχή, οι οποίες αντεδεικνύονται λόγω του πετρώδους εδάφους, το οποίο σε πολλά σημεία φθάνει μέχρι την επιφάνεια.

Η διενέργεια αναδασώσεων θα δημιουργήσει εκσκαφές στα πετρώδη εδάφη, θα ξεκοιλιάσει την περιοχή και θα δημιουργήσει πληγές ανεπανόρθωτες, οι οποίες θα δημιουργήσουν προβλήματα αισθητικά και διαβρωτικά λόγω των εκσκαφών του εδάφους. Και ακόμη, θα δημιουργήσουν προβλήματα στην κτηνοτροφία, στην οποία η περιοχή αυτή αποτελεί χώρο βοσκής και διάβασης των ζώων.

Επισημαίνουμε τον κίνδυνο και ελπίζουμε ότι η αρμόδια υπηρεσία θα είναι πολύ προσεκτική στις ενέργειές της, έχοντας υπόψη ότι το χωριό μας διαθέτει πολλά και καλά δάση, στην αξιοποίηση των οποίων είναι ανάγκη να στραφεί η προσοχή όλων των φορέων.

Δική μας πρόταση προς τον δήμο και την αρμόδια Διεύθυνση Δασών είναι η δασοτουριστική αξιοποίηση του χώρου επάνω από την Αγία Παρασκευή (Κάσση μανίτη - Ζεστό - Κοιτόνι - Κρέμασι - Παλιόκαστρο), όπου χρειάζεται ένα ολοκληρωμένο και σωστά μελετημένο πρόγραμμα, στο πλαίσιο χρηματοδότησης τέτοιων προγραμμάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, κάτι που έχει ανάγκη το χωριό μας ως μονιμότερη πηγή εργασίας, χρηματοδότησης και αξιοποίησης της οπάνιας αυτής περιοχής.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΔΟΚΟΤΣΩΛΗΣ
Δασοπόνος

Καρναβαλικές εκδηλώσεις και κούλουμα

ΣΤΗΝ ΕΔΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΞΥΝΙΑΔΟΣ, την Ομβριακή, έγιναν την Καθαρά Δευτέρα καρναβαλικές εκδηλώσεις και Κούλουμα, στις οποίες έλαβαν μέρος πολλοί κάτοικοι της Ομβριακής και των χωριών του Δήμου Ξυνιάδος καθώς και πάρα πολλοί επισκέπτες.

Έγινε η παρέλαση του καρναβάλου, και προσφέρθηκαν πλούσια σαρακοσιανά φαγητά, φασολάδα, τουρσί, ταραμάς, λαγάνες, καλβάς κτλ., και έπαιξε δημοτική ορχήστρα που σκόρπισε το κέφι στους επισκέπτες, που κόρεσαν με την ψυχή τους.

Υδρευση κατοικιών

ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟ ότι τη φροντίδα για την υδρευση των σπιτιών του χωριού μας ανέλαβε ο Δήμος Ξυνιάδος. Συνεπώς, είναι ανά-

Συνέχεια στη σελ. 3

Το δάσος του χωριού μας

Συνέχεια από το προηγούμενο

Εκποιήθηκαν τα τμήματα 1γ - 4β και 6α συνολικού ποσού 1.447 τόνων, τα οποία ανήκουν στη 2η διαχειριστική κλάση, στην οποία οι υλοτομίες είναι αναγωγικές. Μισθωτής Ξυλέμπορος ο Ευάγγελος Λαμ. Γκραβέλλας με τιμή 11,620 δρχ. κατά κιλό. Όμως αυτός εγκατέλειψε την υποχρέωσή

του και το Κ.Σ. του επέστρεψε και την εγγύηση. Σημειώνω εδώ ότι ουδέποτε δεν επιστρέφεται η εγγύηση το δε μίσθιο επαναδημοπρατείται και αν η τιμή που θα επιτευχθεί είναι 11.620 και μεγαλύτερη, τότε έχει καλώς. Αν όμως επιτευχθεί τιμή μικρότερη των 11.620 δρχ., τότε η διαφορά καταλογίζεται στον πρώτο μι-

Του Δημ. Π. απ. αδ. κοτσώλη
Δασοπόνου

σθωτή και εισπράττεται με βάση τον νόμο περί είσπραξης δημοσίων εσόδων.

Επίσης, εκποιήθηκε και το τμήμα 2β της 1ης διαχειριστικής κλάσης για το ενδεικτικό ποσό

των 2.418 τόνων. Δική μου εκτίμηση ότι πρέπει να ξεπεράσει τους 3.500 τόνους. Μισθωτής του τμήματος αυτού από το 1997, ο Αθ. Δημητρίου και Σία, από την Καρδίτσα, με τίμημα 13,5 δρχ. το κιλό. Το 1997 δεν υλοτόμησε ούτε ένα κιλό. Του δόθηκε από το Κοινοτικό Συμβούλιο, καθώς, παράταση μέχρι τέλος Νοεμβρίου 1998, μέσα στην οποία υλοτόμησε μόνο 600 τόνους περίπου. Τον Μάιο του 1999, το Τ.Σ. αποφάσισε και ζήτησε από τη Δ/νση Δασών Φθιώτιδας να τον εγκαταστήσει από την αρχή για το υπόλοιπο ποσό.

Όμως η Διεύθυνση Δασών Φθιώτιδας καθυστέρηση αδικαιολόγητα και τον εγκατέστησε στις αρχές Σεπτεμβρίου, και έτσι ο εν λόγω Ξυλέμπορος αφού υλοτόμησε περίπου 700 τόνους παρέλαβε περίπου 250 τόνους και τους υπέλειψε 450 τόνους περίπου τους εγκατέλειψε μέσα στο δάσος όλο τον χειμώνα. Παραμένουν ακόμη μέσα στο δάσος και η φθορά είναι ανυπολόγιστη.

Πάντως, το 2000, ύστερα δηλαδή από τέσσερα χρόνια, είναι φαίνεται αποφασισμένος να τελειώσει την υλοτομία, αφού ήδη από τον Μάρτιο εγκατέστησε συνεργεία υλοτόμων και μεταφορέων. Η καθυστέρηση για τέσσερα χρόνια στην είσπραξη των χρημάτων, οι αλληπάλληλες φθορές των παραγομένων καυσοξύλων, λόγω μη έγκαιρης παραλαβής αυτών, η υπεραξία των έργων της κοινότητας κτλ., έχουν προ-

καλέσει μεγάλη ζημία στο κοινοτικό μας ταμείο και στο χωριό μας.

Επίσης υλοτομήθηκε ακόμη το τμήμα 4β από την Ελένη σύζ. Γεωργ. Μόσχου για το ποσό των 819 τόνων, με δυνατότητα προσαύξησης 10-20%. Όμως κι αυτό το τμήμα δεν ξεπέρασε τους 500 τόνους περίπου. Το τμήμα εκποίησης των καυσοξύλων ήταν 9,10 δρχ. κατά κιλό.

Η δική μας καταγραφή των γεγονότων είναι απλά μια επισήμανση προς κάθε αρμόδιο για την προστασία των κοινοτικών συμφερόντων.

Συνέχεια στο επόμενο

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΛΟΤΟΜΙΑΣ Περιόδου 1995 - 1999

Έτος	Τμήμα και Συστάδα	Δασοποτικό είδος	Επιφάνεια Ha	Ξυλώδης όγκος κμ	Ανάγκες κατ'ίκων τόνοι	Εμπέρις τόνοι	Τρέπες υλοτομίας
1995	5β	Δρυς	20	900	90.0	-	αποψιλ.
	2β	»	62	2.418			»
1996	5γ	»	13	54.0	54.0	-	»
	1γ	»	64	448	-	44.8	αναγωγ.
	4β	»	91	819	-	81.9	»
	6α	»	30	180	-	18.0	»
1997	5γ	»	13	54.0	54.0	-	αποψιλ.
	6β	»	58	87.0	-	87.0	αναγωγ.
	6γ	»	55	715	-	71.5	»
1998	5γ	»	11	437	43.7	-	αποψιλ.
	5δ	»	2	100	100	-	»
	2γ	»	40	1.480			»
1999	5δ	»	18	880	88.0	-	»
	7β	»	34	272	-	27.2	αναγωγ.
	7ε	»	28	560	-	56.0	»
	5α	»	66	726	-	72.6	»
		Δρυς προεμ.		179	7.295	3.397	3.898
	Δρυς αναγ.		426	4.590	-	4.590	Αναγωγική
	ΣΥΝΟΛΟ		605	11.885	33.97	8.488	

Παρατηρήσεις: Λήμμα I διαχειριστικής κλάσης οριστικό σε επιφάνεια ενδεικτικό σε όγκο.

Λήμμα II διαχειριστικής κλάσης οριστικό σε όγκο με δυνατότητα προσαύξησης 102.0% κατά την κρίση του εφφομοστή.

1 κμ. Δρυός έμφλοιο = 1 τόνος.

ΚΑΪΤΣΑ

Τριμηνιαία Εφημερίδα του Συλλόγου των Απανταχού Καϊτσωτών
Διεύθυνση Πατησίων 4
Τηλ.: 38.19.693
ΑΘΗΝΑ: 106 77

Υπεύθυνος Σύνταξης
Δημήτρης Παπαδοκοτσώλης

Συντακτική Επιτροπή
Κασσιανή Σαμαρά
Σοφία Ελευθερίου
Λεων. Παπαδοκοτσώλης

Επιμέλεια
Γ. Χρυσόβ. Πασιονός
Εκδοτική παραγωγή
ΜΕΜΦΙΣ Α.Ε.
Τηλ.: 52.40.728
Fax: 52.24.556
Σωκράτους 23
ΑΘΗΝΑ 105 52

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Συνέχεια από τη σελ. 2

γκη ο λογαριασμός ύδρευσης να καταβάλλεται έγκαιρα στη ΔΟΥ Δομοκού για να μη διακοπεί η παροχή νερού του σπιτιού μας και τρέχουμε στη χειρονομία και στις τρεις βρύσες.

Λειτουργία νηπιαγωγείου

ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ δεν λειτουργεί νηπιαγωγείο παρά το γεγονός ότι υπάρχει ο απαιτούμενος αριθμός νηπίων. Αυτό οφείλεται στο ότι δεν διορίστηκε νηπιαγωγός. Οι γονείς των νηπίων κάνουν έκκληση προς την αρμόδια υπηρεσία Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης Λαμίας και στον κ. νομάρχη για την άμεση τοποθέτηση νηπιαγωγού.

Ναρκοτικά στο Περιβόλι

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ "ΚΑΪΤΣΑ" στο 32ο φύλλο της, επισήμανε τον κίνδυνο και ζήτησε από τους νέους και τους γονείς τους επαγρύπνηση. Πολλοί, όμως, αντί να εκτιμήσουν το ενδιαφέρον μας, έσπευσαν να μας κατηγορήσουν. Τώρα όμως που στο γειτονικό μας "Περιβόλι" συνελήφθησαν στις 18 Μαρτίου 2000, από την Υπηρεσία Δίωξης Ναρκωτικών οι Δημήτριος Καραγιώργας και Δημ. Φούρλας για κατοχή και εμπορία ναρκωτικών (κασις), ελπίζουμε όλοι να συναισθάνθηκαν τον κίνδυνο και να συμμεριστούν τις ανησυχίες μας.

Εγκατάσταση κεραίας Panafon

Η PANAFON ύστερα από συμφωνία με το Τοπικό Συμβούλιο του χωριού μας προέβη στην εγκατάσταση κεραίας στην περιοχή "Ξηροβούνια" για την εξυπηρέτηση της κινητής τηλεφωνίας. Για την εγκατάσταση της κεραίας, η Panafon θα καταβάλλει κάθε χρόνο 500.000 δρχ. στον Δήμο Ξυνιάδος για λογαριασμό του κοινοτικού διαμερισματος Μακρυρράχης. Στο εξής λοιπόν, τα κινητά τηλέφωνα της Panafon θα μας εξυπηρετούν καλύτερα.

Εγκατάσταση προβολέων στην Αγία Παρασκευή

Ο ΔΗΜΟΣ ΞΥΝΙΑΔΟΣ εγκατέστησε στον χώρο γύρω από την Αγία Παρασκευή προβολείς, οι οποίοι όταν ανάβουν τα θράδια παρουσιάζουν ένα φαντασμαγορικό θέαμα. Η εγκατάσταση έγινε ύστερα από πρόταση και με δαπάνη του τοπικού συμβουλίου του χωριού μας. Έτσι, ο χώρος της Αγίας Παρασκευής και το "Παυσίλυπο" γίνονται πλέον ομορφότερα και ελκυστικότερα στους επισκέπτες του χωριού μας.

Ο υπουργός Υγείας στο χωριό μας

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΚΕ στις 19 Μαρτίου 2000 ο υπουργός Υγείας - Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων Λάμπρος Παπαδήμας. Η επίσκεψη έγινε στο πλαίσιο της προεκλογικής περιόδου και είχε ως σκοπό την ενημέρωση των συγχωριανών μας για το έργο της κυβέρνησης και το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ της επόμενης τετραετίας 2000-2004.

Οι κοινοβουλευτικές εκλογές

ΣΤΙΣ 9 ΑΠΡΙΛΙΟΥ γίνονται στην πατρίδα μας Κοινοβουλευτικές εκλογές για την εκλογή των νέων βουλευτών, που θα πλαισιώσουν το κοινοβούλιο για την τετραετία 2000-2004 και τον νέο πρωθυπουργό της χώρας.

Όλοι οι συγχωριανοί μας και οι συνδημότες μας, που έχουν τα πολιτικά δικαιώματα στα κοινοτικά διαμερίσματα του Δήμου Ξυνιάδος, πρέπει και είναι ευκαιρία να ανταμώσουν την ημέρα αυτή στα χωριά τους, όπου θα ασκήσουν το δημοκρατικό τους δικαίωμα της ψήφου ελεύθερα, αβίαστα και με εκτίμηση των πολιτικών δεδομένων.

Καλή ανταμώση στα χωριά μας στις 9 Απριλίου και καλή επιτυχία στους υποψηφίους βουλευτές του Νομού μας.

Αναμνήσεις από την Τασκένδη

Ο εμφύλιος πόλεμος οδήγησε πολλούς συγχωριανούς μας στο πάλαι ποτέ ανατολικό μπλοκ. Εκεί προσπάθησαν στις αρχές της δεκαετίας του '50 να ανταμώσουν οι πατριώτες και οι συγγενείς.

Στη φωτογραφία μας δύο Καϊτωίτισσες ανταρτίνας, παιδιά που επιστρατεύθηκαν, η Βαγγελιώ Παπαδοκοτσώλη, η Κούλα Μανιά και η Δραγιστιώτισσα Παρασκευή Αντωνοπούλου, ανταμώσαν με τον Απόστολο Παπαδοκοτσώλη και όλοι μαζί προσπάθησαν να ζήσουν στις νέες συνθήκες ζωής της μακρινής Τασκένδης. Οι ανταρτίνας παντρεύτηκαν πατριώτες, έφτιαξαν οικογένεια και ήδη βρίσκονται στην Ελλάδα μας. Ο αντίρθετος όμως δεν ήταν τυχερός να ζήσει και να γυρίσει στην οικογένειά του στην Ελλάδα. Έμεινε για πάντα στη φιλόξενη γη της Τασκένδης.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ

Η ληστοκρατία στη Στερεά Ελλάδα και ιδιαίτερα στην Καϊτσα

Πολλά έχουμε ακούσει και διαβάσει για τους ληστές και τους κλέφτες, που κυκλοφορούσαν στην ελληνική ύπαιθρο κατά τα μετεπαναστατικά χρόνια και μέχρι λίγο πριν από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Η ληστεία ήταν ένα φαινόμενο του νεωτέρου ελληνισμού, που αποτέλεσε ένα σοβαρό κεφάλαιο της νεοελληνικής ιστορίας. Το φαινόμενο αυτό δεν ήταν απλώς ένα στάδιο της πολιτισμικής εξέλιξης του λαού μας, αλλά αποτέλεσε συγχρόνως και σοβαρά αίτια των αναταραχών και των μετακινήσεων των παραμεθωρίων τότε χωριών, όπως ήταν και η ιδιαίτερα μας πατρίδα, η Καϊτσα.

Στη ληστοκρατία της εποχής εκείνης αναφέρονται όχι μόνον οι μεγάλοι μας ιστορικοί (Κωνσταντίνος Παπαρρηγόπουλος, Διονύσιος Κόκκινος κ.ά.), αλλά όλοι οι ασχοληθέντες με τη νεοελληνική ιστορία, παλαιότεροι και σύγχρονοι μας, έλληνες αλλά και ξένοι. Σπουδαίο σύγχρονο σχετικό με το θέμα μας βιβλίο είναι του πανεπιστημιακού κ. Κολιόπουλου "η ληστεία στην Ελλάδα".

Επίσης, πολλά στοιχεία αναφέρονται σε δικό μου άρθρο με τον τίτλο "Η ληστεία εις τη Στερεά κατά το 1854", που δημοσιεύθηκε στην επετηρίδα της Εταιρείας Στερεοελλαδικών Μελετών, τόμος Δ', 1973.

Εντυπωσιακό υπήρξε και το βιβλίο ενός παλαιότερου γάλλου περιηγητού, του Εδμόνδου Αμπού, με τον τίτλο "Ο βασιλεύς των Ορέων", που αναφερόταν στην οθωνική περίοδο, όπου εξ αφορμής της ληστείας γινόταν γελοιοποίηση των θεσμών του νεοϊδρυθέντος τότε ελληνικού κρατιδίου.

Το κακό της ληστοκρατίας είχε φθάσει στο κατακόρυφο κατά τον Μάρτιο - Απρίλιο του 1870, όταν η συμμορία των Αρβανιτάκηδων απήγαγε στο Δήλεσι Ωρωπού και τελικά εθανάτωσε τέσσερις ξένους περιηγητές. Οι συνέπειες του τραγικού εκείνου γεγονότος υπήρξαν φοβερές για την Ελλάδα ολόκληρη.

Καταρακώθηκε διεθνώς το κύρος και η αξιοπρέπεια του κράτους μας, το οποίο χαρακτηρίστηκε "φωλεά ληστών", "χώρα ημιβαρβάρων", "εντροπή διά τον πολιτισμόν", κτλ. Και εστοίχισε στο ελληνικό Δημόσιο 22.000 λίρες, δηλαδή ένα τεράστιο τότε ποσό, που εδόθη για αποζημίωση.

Το θέμα βέβαια είναι τεράστιο, αλλά θα το περιορίσουμε σε έκθεση πληροφοριών σχετιζόμενων κατά το δυνατόν με τη ληστεία στα παραμεθώρια, στα οποία ανήκε τότε και η Καϊτσα.

Όπως είναι γνωστό, η Καϊτσα ήτα παραμεθώριο χωριό από τα 1832, που χαράχθηκαν τα πρώτα ελληνοτουρκικά σύνορα από τη συνθήκη Λονδίνου - Κωνσταντινουπόλεως, μέχρι τα 1881, που

απελευθερώθηκε η Θεσσαλία και προσαρτήθηκε στο Ελληνικό κράτος με τη Συνθήκη του Βερολίνου.

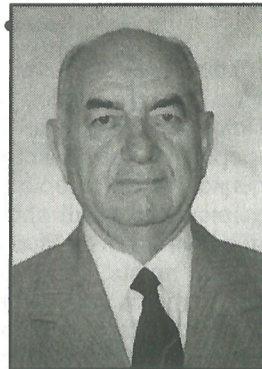
Κατά το διάστημα εκείνο, η Καϊτσα ως παραμεθώριο χωριό συνέχιζε να παραμένει υπό τουρκική κατοχή, γι' αυτό στα χαρτιά αναφέρεται ως "Καϊτσα του οθωμανικού εδάφους".

Η μεθοριακή γραμμή που διέχωριζε το νέο ελληνικό κράτος μετά την επανάσταση του 1821 από την Τουρκία και εκτεινόταν από τον Αλμυρό μέχρι τον Αμβρακικό κόλπο, διέρχονταν λίγο πιο κάτω από το "Ψηλό Κοτρώνη", και πάνω από το χωριό Ασβέστης.

Ο Ασβέστης ανήκε στο ελληνικό έδαφος και η Παλιοκαϊτσα στο Οθωμανικό.

Τα μεθοριακά φυλάκια, Ελληνικά και Τουρκαλβανικά, δεν είχαν τη δυνατότητα αυστηράς φυλάξεως των περασμάτων (διόδων) από τη μια επικράτεια στην άλλη. Αλλά και όταν είχαν τη δυνατότητα αυτή, συνήθως έκλειναν τα μάτια για τους γνωστούς λόγους (εξαγοράς κτλ.).

Τα παραμεθώρια χωριά δοκιμάζονταν από τη μάστιγα της λη-

Του ΔΗΜ. Γ. ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑ
Δρα Ιστορίας
Γεν. Επιθεωρητή Μ.Ε.

στείας την εποχή εκείνη, γιατί οι ληστές (φονιάδες, φυγόδικοι, απαγωγείς, εγκληματίες κάθε μορφής ή και εγκαλούμενοι από την εξουσία) διωκόμενοι από τις νόμιμες αρχές, Ελληνικές ή Τουρκικές, περνούσαν από την άλλη πλευρά.

Αλίμονο δε στα παραμεθώρια εκείνα χωριά, που ήταν ανα-

γκασμένα να τροφοδοτούν και να καλύπτουν τις συμμορίες, να προσφέρουν ψωμί και τα λιγοστά αιγοπρόβατά τους στους ληστές, να βιάζονται οι γυναίκες των χωριών και να απάγονται και συνήθως ολόκληρα τα χωριά να καίγονται για εκδίκηση ή για να μη βρίσκουν καταλύματα τα άτομα εκείνα.

Αλήθεια, πόσες φορές να κήκε η Παλιοκαϊτσα κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας. Και διερρωτάται κανείς: Μήπως, λοιπόν, έχουν δίκαιο όσοι λένε ότι από εκεί πήρε και το όνομά της η Καϊτσα μας;

Θα συνεχίσουμε όμως με πιο συγκεκριμένα στοιχεία σε επόμενα φύλλα.

Δ.Γ.Κ.

Συνδρομές

2128.	Αρχιμ. Μάξιμος Συρίγος	5.000
2129.	Ιωάννης Χρ. Κουτρούμπας	15.000
2130.	Αριστείδης Χατζηπαργύρης	5.000
2131.	Σεραφείμ Καραφέρης	5.000
2132.	Σωτήρης Αθ. Δελλής	5.000
2133.	Κων/να Ελευθερίου - Παπασακελλάριου	82.883
2134.	Αθανάσιος Χαραλάμπους	1.000
2135.	Γιούλα Μανιά - Μελισσού	1.000
2138.	Χαράλαμπος Καραθάνος	5.000
2139.	Κική Γρηγοροτσώλη	5.000
2140.	Γιάννης Απόστ. Μανιάς	4.000
2141.	Χρήστος Ελευθερίου	5.000
2142.	Δέσποινα - Βασιλίας - Σταύρος Καλτσάς	5.000
2143.	Ανδρέας Τάσης	1.000
2144.	Ευάγγελος Βαρβατάκης	3.000

FITNESS & HEALTH CLUB
ORION

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΚΟΤΣΩΛΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΧΟΡΩΝ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ "ORION"

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΤΙΜΟΘΕΟΥ 10, Ν. ΙΩΝΙΑ 142 31
ΤΗΛ.: 27 73 505, 28 20 481, ΚΙΝ.: 0972 039 890

✓ ΕΙΔΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Στους νέους των Κοινοτικών Διαμερισμάτων Δήμου Ξυνιάδος για τη δημιουργία χορευτικού του Δήμου μας, με την επωνυμία «ΑΓΓΕΙΑΤΕΣ»

Ιστορικά και άλλα

Του **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ε. ΚΟΥΤΣΙΚΑ** Αντιστρατήγου ε.α.

Οπως είναι σε όλους γνωστό το χωριό μας, η Καΐτσα, μέχρι τις αρχές του 20ού αιώνα βρισκόνταν στο Παληχώρι (Παληκοκαΐτσα).

Κατά καιρούς πολλοί περιηγητές, ιστορικοί και συντοπίτες ερευνητές ασχολήθηκαν με την ιστορία της περιοχής μας, αλλά και του χωριού μας ειδικότερα, χωρίς όμως να μπορέσουν να προσεγγίσουν το θέμα σε ό,τι αφορά στο πώς, πότε και από ποιους δημιουργήθηκε η Καΐτσα. Πάντα ένα πέπλο μυστηρίου καλύπτει κάθε προσπάθεια. Έτσι, αφήνεται να καλπάζει η φαντασία, να αυτοσχεδιάζονται και να αναπαράγονται λαϊκότερες ιστοριογραφίες χωρίς να ακολουθούνται οι εντολές της Κλειούς.

Το παρόν πόνημα σκοπό έχει να καταγράψει επιγραμματικά τα σημαντικότερα γεγονότα, που σημάδεψαν τη ζωή του χωριού μας από τα τέλη του 19ου αιώνα και δώθε, αντλώντας πληροφορίες από γραπτά κείμενα και συγχωριανούς μας που έζησαν εκείνη την εποχή.

Η Καΐτσα καίτοι απολάμβανε των προνομίων της Συνθήκης του Ταμασίου (10 Μαΐου 1525) μαζί με εκατόν είκοσι χωριά των πρώην Δήμων Δομοκού, Ξυνιάδος, Μελιταίας, Ταμασίου, Μενελαΐδος, Κτημενίων, Αγράφων, Δολόπων, Ιτάμου, Νευροπόλεως, Αργιθέας, Γόμφων και της ορεινής Ιθώμης, τα ονομαζόμενα "Αγραφα" (γιατί δεν καταγράφθηκαν στους καταλόγους των τούρκικων κτήσεων), έμελλε να παραμείνει κάτω από τον τουρκικό ζυγό 460 χρόνια (1420-1881) απελευθερώθηκε δε και προσαρτήθηκε στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος μαζί με όλη την επαρχία Δομοκού και ολόκληρη τη Θεσσαλία τον Αύγουστο του έτους 1881. Μέχρι τότε τα κοντινά στο χωριό μας σύνορα ήταν στον Αυχένα του χωριού Καλαμάκι (Φούρκα Δερβέν) και δεξιοτέρα στο βουνό Μοχλοούκα πάνω από το χωριό Τρίλοβα (Κούρνοβο), όπου σώζονται ακόμα ερείπια των Φυλακίων.

Μετά την αποχώρηση των Τούρκων και την αγορά του πεδινού κτήματος από τον Σμοκοβίτη τσιφλικά Τσάπαλο, οι Καϊτσιώτες άρχισαν δειλά - δειλά να κατασκευάζουν τις πρώτες καλύβες και τα αλώνια στη θέση Μακρυά Ράχη, όπου σήμερα βρίσκεται το χωριό. Έτσι, άρχισε η μετανάστευση του χωριού, η οποία ολοκληρώθηκε σε μια 20ετία περίπου.

Δυστυχώς, όμως, πριν ακόμα οι πρόγονοί μας γευθούν τη χαρά της λευτεριάς, ήρθαν τα πρώτα σύννεφα πολέμου για να ταραξούν και πάλι τη ζωή σ' αυτό το δύσμοιρο τόπο.

Ύστερα από αλληπάλληλους κακούς χειρισμούς από την τότε ηγεσία του Ελληνικού Κράτους, δόθηκε η αφορμή στους Τούρκους να κηρύξουν τον πόλεμο κατά της πατρίδας μας. Ο πόλεμος αυτός που ονομάστηκε "Ατυχής πόλεμος", ουσιαστικά άρχισε την 5η Απριλίου 1897 με ολέθριες συνέπειες για την πατρίδα. Τα τουρκικά στρατεύματα μέσα σε ένα μήνα κατέλαβαν ολόκληρη τη Θεσσαλία και την 5η Μαΐου ύστερα από σκληρή μάχη στα υψώματα του Δομοκού προήλασαν προς τη Λαμία και θα την καταλάμβαναν αν με την παρέμβαση των Μεγάλων Δυνάμεων δεν υπογράφονταν ανακωχή. Έτσι οι Τούρκοι την 7η Μαΐου σταμάτησαν στην Καμπλόβρυση. Άλλα τουρκικά τμήματα ύστερα από αιμαχίες διά μέσου των χωριών Γραβράκια (Μασλί) - Καΐτσα - όρος Μοχλοούκα -

Υπάτη την 10η Μαΐου έφθασαν στην Αλαμάνα όπου και στάθμευσαν.

Με την έναρξη των εχθροπραξιών, οι κάτοικοι του χωριού μας μη έχοντας άλλη επιλογή και φοβούμενοι αντίποινα από τους Τούρκους πήραν τον δρόμο της προσφυγιάς. Πήραν, ό,τι μπορούσαν να μεταφέρουν με τα υπάρχοντα τότε μέσα και αναχώρησαν για την Παλιά Ελλάδα (Μέσα), όπως έλεγαν τότε την ελεύθερη Ελλάδα. Έτσι, εγκαταστάθηκαν σε συγγενείς και φίλους στα χωριά Σπερχειάδα, Μακρακώμη, Φτέρη, Τσοούκα, Μάκρυσση και αλλού. Αυτή ήταν η πρώτη προσφυγιά των Καϊτσιωτών με τις πολλές παρενέργειές της, γιατί μετά την αποχώρηση των Τούρκων (αποχώρησαν οριστικά τον Ιούνιο του 1898) και την επιστροφή των κατοίκων στο καταστραμμένο χωριό πολλοί προτίμησαν να εγκατασταθούν στα χωριά που τους φιλοξένησαν. Όσοι επέστρεψαν από την προσφυγιά άρχισαν να κατασκευάζουν τις καινούργιες τους κατοικίες (καλύβες στην αρχή) στη θέση που βρίσκεται σήμερα το χωριό μας. Όμως η αιμορραγία δεν σταμάτησε εδώ. Αντίθετα, στην πρώτη 10ετία του 20ού αιώνα πήρε διαστάσεις επιδημίας γιατί οι νέοι κατά δεκάδες έφευγαν για την Αμερική αναζητώντας καλύτερη τύχη. Από αυτούς τους συγχωριανούς μας πολλοί γύρισαν πίσω στην Πατρίδα, άλλοι έμειναν στην Αμερική όπου δημιουργήσαν οικογένειες και πρόκοψαν, αλλά δυστυχώς αρκετοί χάθηκαν χωρίς ποτέ να δώσουν σημεία ζωής.

Έτσι, βρίσκει την Καΐτσα ο 20ός αιώνας και με τις φιλότιμες προσπάθειες των κατοίκων της άρχισε να γίνεται ένα όμορφο χωριό στη θέση που κατά πολλούς ιστορικούς υπήρχε στην αρχαιότητα η περίφημη πόλη Κύπαιρα. Άλλωστε, το Παληόκαστρο, η Παλιά Βρύση Κατούρω, οι σκαλιστές πέτρες στα Τσικρέικα σπίτια και τα ερείπια στη θέση που βρίσκεται ο ναός του Αγίου Δημητρίου είναι αδιάμφευτα στοιχεία ότι προϋπήρξε στην ίδια θέση Πολίχνη. Αν ληφθούν δε υπόψη και οι περιρρέουσες φήμες ότι κατά το σκάψιμο για τη θεμελίωση του ναού του Αγίου Δημητρίου τα αρχαία ευρήματα που ήρθαν στο φως σκεπάστηκαν με σπουδή, εικάζεται ότι στη θέση του χωριού μας κάποτε ήκμαζε μια από τις δύο πόλεις της αρχαιότητας Κύπαιρα ή Αγγειές.

Αλλά θα συνεχίσουμε.

Οφειλόμενη συμπλήρωση

Ζητώντας συγγνώμη από τις οικογένειες των θυμάτων του Εμφυλίου που τα ονόματά τους δεν συμπεριλήφθηκαν στο 32ο Φύλλο της Εφημερίδας, παρακαλώ όπως στην ενότητα "Ζ" καταχωρηθούν οι παρακάτω:

Α. Κουτριμπάνου Μαρία του Γεωργίου που γεννήθηκε το έτος 1925, σκοτώθηκε την 25.5.49.

Β. Κουτριμπάνου Αλεξάνδρα του Γεωργίου που γεννήθηκε το έτος 1930 φέρεται αγνοούμενη.

Γ. Μπολούζος Φώτιος του Νικολάου που γεννήθηκε το έτος 1918 φέρεται αγνοούμενος.

Δ. Τσαμασιώτη Παρασκευή του Κων/νου που γεννήθηκε το έτος 1925 σκοτώθηκε σε λίμνη Κάρλα το έτος 1948.

Με τους παραπάνω τα θύματα της δεκαετίας τελικά ανέρχονται σε ενενήντα έξι (96).

ΔΕΚ

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

1/Θ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΦΑΜΙΛΑΣ

Τ.Κ. 300 26

Πληροφορίες: Βαρβατάκης Ευάγγελος

Τηλ.: 0634 - 62331

Ν. Αιτ/νίας

Αγαπητέ κύριε πρόεδρε, αγαπητά μέλη του Συλλόγου "Απανταχού Καϊτσιωτών", εύχομαι σε όλους σας, δύναμη, δημιουργικότητα, και κουράγιο στο δύσκολο έργο που επιτελείτε μέσω της εφημερίδας σας.

Ο θάνατος του Γεώργιου Κούτσια, με συγκλόνισε αφάνταστα. Ο "Θεός ο Γιώργος" έβαλε κι αυτός ένα "λιθαράκι" και πρόσφερε στον αγώνα ανοικοδόμησης του ιερού ναού του Αγίου Πολυκάρπου δίπλα στον πατέρα μου. Τελικά, η ζωή και ο θάνατος απέχουν πολύ λίγο, απειροελάχιστα θα έλεγα, γι' αυτό τα έργα και οι πράξεις μας είναι η μοναδική περιουσία που παίρνουμε μαζί μας, φεύγοντας από τον μάταιο τούτο κόσμο ° οι καιροί είναι δύσκολοι και τα χρόνια που έρχονται "πονηρά" ° εύχομαι ο καθένας από μας χωριστά και όλοι μαζί να γίνουμε πιο υπεύθυνοι και πιο δημιουργικοί, για το καλό και την πρόοδο της Καΐτσας. Έχουμε χρέος να διατηρήσουμε τα ήθη, τα έθιμα και τις παραδόσεις των πατέρων μας και να μην παρασυρθούμε από "Ξερόφερτα μοντέλα και πρότυπα ζωής" που δεν εξυπηρετούν κανέναν μας ° απεναντίας πλήττουν τους θεσμούς της οικογένειας και της θρησκείας ° περιορίζουν την αξία και τη σημασία των "πνευματικών αξιών" και τείνουν να μεταμορφώσουν το σύγχρονο άνθρωπο σε "άθεο υλιστή και χρηματολάτρη".

Συγχαρητήρια για την έρευνα και τις προτάσεις του "Στρατηγού" Δημητρίου Κούτσια, σχετικά με τους αγωνιστές συγχωριανούς μας της Εθνικής Αντίστασης που έχασαν τη ζωή τους από τον "γερμανό κατακτητή". Οι σκέψεις του, οι προτάσεις του και οι έρευνές του φανερώνουν αρετές "πατριωτισμού και αγάπης", πρέπει δε να βρουν απήχηση από όλους.

Στέλνω 3.000 δραχμές ως ετήσια συνδρομή στην εφημερίδα σας, πιστεύοντας ότι θα συνεχίσετε να ανταποκρίνεστε στο δύσκολο αλλά δημιουργικό έργο που επιτελείτε.

Με εκτίμηση
Ευάγγελος Κων. Βαρβατάκης
Εκπαιδευτικός

★

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ Π. ΤΣΑΚΩΝΑΣ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΗΣ - ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Αθήνα, 15 Μαρτίου 2000

Αποστολή - παράδοση λογοτεχνικών βιβλίων

Προς
τον Σύλλογο των Απανταχού
Καϊτσιωτών Μακρυρράχης Φθιώτιδας

Κύριοι,
Σας στέλνω δωρεάν (170) εκατόν εβδομήντα λογοτεχνικά βιβλία που προέρχονται από προσφορές λογοτεχνών (συγγραφέων - ποιητών) συνεργατών μου στην εκπομπή "Τέχνη και Λόγος" του τηλεοπτικού σταθμού "Τηλετώρα", προκειμένου να τα χρησιμοποιήσετε για τις ανάγκες των συμπατριωτών σας, και την επάνδρωση της βιβλιοθήκης του χωριού σας.

Τα βιβλία αυτά προσφέρονται ύστερα από σχετικό αίτημα της γνωστής μας φίλης κας Χριστίνας Ζαφειρίου.

Σας χαιρετώ
Με αγάπη
Αριστοτέλης Π. Τσάκωνας

★

27.1.2000

Κύριε Δημήτρη Παπαδοκοτσώλη, με την παρούσα επιστολή μας σας στέλνουμε τις ευχές μας για τον καινούργιο χρόνο. Με υγεία και ευτυχία το 2000.

Σας στέλνω ένα τεσκ των 250 δολαρίων. Από αυτά τα 100 δολάρια για το Ταμείο του Συλλόγου και τα 150 για την εφημερίδα "Καΐτσα".

Σας ευχαριστούμε πολύ
Με ευχές

Κων/να Ελευθερίου - Παπασκακελαρίου
Ευστράτιος Παπασκακελαρίου

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας σας ευχαριστεί που δεν μας ξεχνάτε και σας εύχεται υγεία και καλά γεράματα.

Αημ. Γ. Μπουλούζος

Η ντοπιολαλιά μας

Συνέχεια Β

Βαένι = βαρέλι κρασιού

Βαΐζω = παίρνω κλίση, γέρνω

Βάκρα = άσπρο ζώο με μαύρα μπαλώματα στο πρόσωπο

Βαλάντωμα = στενοχώρια, μαράζι

Βαμπακέλα = άσπρη γυναικεία μαντίλα

Βαρκό = υγρότοπος

Βασκαίνω - ματιάζω

Βασκαμένος = ματιασμένος

Βάτεμα = γονιμοποίηση ζώου

Βατεύω = γονιμοποιώ

Βατσίνα = εμβόλιο

Βατσίνωμα = εμβολίαση

Βελαώρα = τόπος με λίγο χορτάρι

Βερβερίτσα = σκίουρος

Βερέμης = αρρωστιάρης

Βετούλι = χρονιάτικο ζώο

Βιργιάνι = ορθάνοιχτα (αφαι την αμπάρα βιργιάνι)

Βλόγυρος ή βλαστερό = η ξύλινη σφραγίδα που σφραγίζει τις λει-

τουργιές

Βόδωμα = πρόφτασμα

Βοδώνω = προφταίνω

Βόμπιρας ή βόμπρας = κοντόσωμος, κακοφιαγμένος

Βομπριασμένος = αναποδιάρης, κακόφηνχος

Βοτανίζω = βγάζω (σκαλίζω) τα ζιζάνια (άχρηστα χορτάρια) από το χωράφι

Βολά = φορά (μια βολά κι έναν καιρό... έτσι ξεκινούσαν τα παραμύθια οι γιαγιάδες μας)

Βουνιά = η κοιλιά των ζώων και ειδικότερα τα απορρίμματα των αγελάδων

Βουρδουλιάζω = ερεθίζεται και κοκκινίζει μέρος του σώματός μου από κύτπημα βέργας, από τσουκνίδα κ.λπ.

Βραγιά = μικρός κήπος λαχανικών

Βριζόνι δίχτυ για τη μεταφορά άχρυσου

Βρονταλίδι = παιδικό παιχνίδι θορυβώδες

Βυζακάντι = είδος έμπλαστρου

Βυζολόγος = μπιμπερό

Βύσαλο = μικρό κομμάτι κεραμιδιού

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ

Θάνατοι

- Πέθανε στις 20 Δεκεμβρίου 1999, η Αθανασία Αποστ. Δέρη, ετών 87. Η κηδεία της έγινε στο Νεκροταφείο Μακρυρράχης.
- Πέθανε την 1η Ιανουαρίου 2000 η Κούλα Γ. Κουτρούμπα, ετών 90. Η κηδεία της έγινε στη Λαμία.
- Πέθανε την 1η Ιανουαρίου 2000, ο Δημήτριος Κων. Πέτρου, ετών 76. Η κηδεία του έγινε στο Νεκροταφείο του Κόκκινου Μύλου.
- Πέθανε ο Ιωάννης Αποστ. Μπολούζος, ετών 90, στις 8 Ιανουαρίου 2000. Η κηδεία του έγινε στη Μακρυρράχη.
- Πέθανε στις 11 Ιανουαρίου 2000, η Ιωάννα Σάββα, ετών 70. Η κηδεία της έγινε στη Μακρυρράχη.
- Πέθανε η Ευαγγελία Αθ. Οικονόμου, ετών 82. Η κηδεία της έγινε στην Αθήνα.
- Πέθανε η Αθανασία Κοψιαλιά, σύζυγ. Δημ. Μπουλούζου. Η κηδεία της έγινε στη Λάρισα.
- Πέθανε στις 27 Ιανουαρίου 2000 ο Κων/νος Καραμέτος, ετών 80. Η κηδεία του έγινε στην Αθήνα.
- Πέθανε ο Γεώργιος Δημ. Δέρης, ετών 58. Η κηδεία του έγινε στον Βόλο.
- Πέθανε την 1η Φεβρουαρίου 2000 ο Ηλίας Δημ. Ακρίδας, ετών 65. Η κηδεία του έγινε στη Μακρυρράχη.
- Πέθανε στις 14 Φεβρουαρίου 2000 ο Γεώργιος Χρ. Κούτσικας, ετών 64. Η κηδεία του έγινε στο Αιγίνιον Πιερίας.
- Πέθανε στις 3 Φεβρουαρίου 2000 ο Κων/νος Λιάκος, ετών 58. Η κηδεία του έγινε στο περιβόλι.
- Σκοτώθηκε στις 4 Φεβρουαρίου η Ελευθερία συζ. Βασ. Θεοφανοπούλου, ετών 59, ενώ πήγαινε στο Περιβόλι για την κηδεία του συγχωριανού της Κων/νου Λιάκου.

Τα θερμά μας συλλυπητήρια

Γεννήσεις

- Η Βίκυ Αριστ. Χατζηαργύρη σύζ. Νικολ. Χριστοδούλου γέννησε το πρώτο παιδί τους (αγοράκι) στις 29.1.2000.
- Η Φραγκίσκα συζ. Αποστ. Αποστολάκη γέννησε στις 23.11.1999 το δεύτερο παιδί τους (αγοράκι).

Να σας ζήσουν.

Βαπτίσεις

- Ο Γαβριήλ Κλασίνας και η σύζυγός του Δήμητρα βάπτισαν το πέμπτο παιδί τους στον Άγιο Νικόλαο Μακρυρράχης στις 12.12.1999 και το ονόμασαν Ξανθίππη.
- Ο Κων/νος Ιωάν. Μόσχος και η σύζυγός του Χαρούλα βάπτισαν το πρώτο παιδί τους στον Άγιο Νικόλαο Μακρυρράχης στις 26.12.1999 και το ονόμασαν Ιωάννη - Ιωσήφ.

Να σας ζήσουν.

Γάμοι

- Ο Νικόλαος Γεώργ. Κουτρούμπας και η Μελίνα Αδαμαντίου Σαραντή τέλεσαν τους γάμους τους στις 12 Φεβρουαρίου 2000 στον Άγιο Σπυρίδωνα Παγκρατίου.

Να ζήσετε ευτυχισμένοι.

Καλές σπουδές

Με υποτροφία σπουδάζει στα ΙΕΚ Λαμίας στην ειδικότητα της Νοσηλευτικής - τραυματολογίας η Βασιλική Παππά του Νικολάου, κόρη της Ελένης Ανδρ. Τάτση.

Συγχαρητήρια και καλές σπουδές.

Στη μνήμη του μπαρμπα-Γιάννη Μπουλούζου

Εφυγες μπαρμπα-Γιάννη πίνοντας και τραγουδώντας στη γιορτή σου τ' Αγιαντιού. Όμως θα μας λείψεις στις εκδηλώσεις του καλοκαιριού, κι αυτό δεν το σκέφτηκες. Ξέχασες ότι είχαμε δώσει ραντεβού στις 12 Αυγούστου στην Αγία Παρασκευή για την παραδοσιακή φασολάδα, που έφτιαχνες με τόση τέχνη για μια 10ετία. Υπήρξες ο μεγαλύτερος συμπαραστάτης στις εκδηλώσεις της Αγίας Παρασκευής. Ήσουν ο φιλότιμος και ο καλοκάγαθος συγχωριανός μας. Ήσουν ο πραγματικός νοικοκύρης του σπιτιού σου, που με τέχνη και επιμέλεια το γέμιζες

από λουλούδια και ομορφιές. Τώρα πλέον αναπαύεσαι στο ελαφρύ χρώμα της Μακρυνάς Ράχης.

Θα σε θυμόμαστε με αγάπη
Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Στη μνήμη του Ηλία Δημ. Ακρίδα

Εφυγε από κοντά μας την 1η Φεβρουαρίου 2000 ο Ηλίας Δημ. Ακρίδας. Πριν από πέντε και πλέον χρόνια, τον βρήκε η σπάνια και ανίατη ασθένεια του κεντρικού νευρικού συστήματος, η οποία χρόνο με τον χρόνο τον παρέλυσε και τον καθήλωσε στην καρέκλα και στο κρεβάτι. Η γυναίκα σου, η Σωτηρία, σε υπηρέτησε με πείσμα μέχρι τις τελευταίες στιγμές της ζωής σου. Τα παιδιά σου, οι συγγενείς και οι φίλοι σου προσπαθούσαν να συνειδητοποιήσουν το πώς ο πλέον γερός και δυνατός οικοδόμος έχανε σιγά - σιγά τις δυνάμεις του. Όμως αυτή είναι η ζωή και ερμηνεία δεν υπάρχει. Και ο πλέον δυνατός και ο πλέον καλός, όπως ήσουν εσύ, λυγίζουν στα δύσκολα και στα βάσανα.

Στη 10ετία του '60 ήρθες στο χωριό μας, όπου έφτιαξες το δικό σου σπίτι, αλλά και πολλά άλλα, και πρόκοψες. Στη δεκαετία του '70 κατέβηκες στην Αθήνα, όπου δούλεψες σκληρά και αποτελεσματικά. Τακτο-

ποίησες τα παιδιά σου και είχες δυνατότητες να προσφέρεις κι άλλα στους δικούς σου ανθρώπους αλλά και στον Σύλλογό μας. Όμως η ανίατη αρρώστια σε βρήκε στα καλά καθούμενα σε νέα σχετικά ηλικία.

Αγαπητέ Ηλία, ο θάνατός σου έφερε τη λύτρωση από τα βάσανα. Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας θα σε θυμάται πάντα, όπως ήσουν πρώτα ως μέ-

λος του Δ.Σ. του Συλλόγου μας με την ανιδιοτελή δραστηριότητα σου. Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ την προσφορά σου στις εκδηλώσεις του χωριού μας. Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ την αγωνία σου να ετοιμάσεις την πρώτη πίστα της πλατείας για τις εκδηλώσεις, ούτε το γεγονός ότι κουραστικές για να κατασκευάσεις τη βρύση στην Αγία Παρασκευή και τόσα άλλα έργα.

Και ακόμη, δεν θα ξεχάσουμε τη προσφορά σου στις χοροσυνεστιασεις του Συλλόγου, όπου κάθε χρόνο έφερνες πλέον από πενήντα φίλους. Οι δύο ανθοστήλες στο μνημόσυνό σου, ήταν απλώς ένα μικρό δείγμα της αγάπης μας και της απέραντης ευγνωμοσύνης μας στη μεγάλη προσφορά σου στον σύλλογό μας και στο χωριό μας.

Ας είναι ελαφρύ το χόμα της Μακρυνάς Ράχης που σε σκέπασε.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Ο Ομβριακίτης Αλεξ. Κόκκινος ελπίδα της ελληνικής κολύμβησης

Ο εικονιζόμενος αθλητής είναι ο Ομβριακίτης Αλέξανδρος Κόκκινος του Μιλτιάδη, ο οποίος διακρίνεται στους κολυμβητικούς αγώνες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Ο 17χρονος Αλέξανδρος αποτελεί την ελπίδα της χώρας μας για μεγάλες διακρίσεις σε διεθνήμίτινγκ.

Μέχρι σήμερα έχει πλουτίσει τη συλλογή του με χρυσά και αργυρά μετάλλια, με διακρίσεις ζηλευτές παγκόσμιας ακτινοβολίας και ετοιμάζεται πυρετωδώς και για τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αυστραλίας.

Η κάθε του επιτυχία αποτελεί για μας ανείπωτη χαρά και υπερηφάνεια και μας γεμίζει με ελπίδα ότι στο μέλλον θα χειροκροτήσουμε έναν δεύτερο Ολυμπιονίκη της περιοχής μας μετά τη Βουτζιώτισσα Νίκη Μπακογιάννη.

Στις 29 και 30.1.2000 έλαβε μέρος με την Εθνική Ελλάδας στους Σερραϊκούς αγώνες, στους οποίους συμμετείχαν αθλητές από τη Βουλγαρία, Γιουγκοσλαβία, FYROM, Ρωσία, Ολλανδία και άλλες χώρες. Επίσης, έλαβε μέρος στο διεθνέςμίτινγκ "Αλεξάνδρεια '99" στις 24.12.1999, στους διασυλλογικούς αγώνες πρωταθλήματος ανδρών - γυναικών στο κλειστό κολυμβητήριο της Γλυφάδας στις 27-28 και 29.12.99 στο Παγκόσμιο Κύπελλο στις 12 και 13/2.2000 στο Παρίσι, στο Παγκόσμιο πρωτάθλημα από 16-19.3.2000 στην Αθήνα και οδεύει ολοταχώς για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Σίδνεϊ. Σε όλους τους αγώνες κατέκτησε πολλά μετάλλια και διακρίθηκε για το αγωνιστικό του ήθος.

Η εφημερίδα μας θα παρακολουθεί στο μέλλον την εξέλιξη και τις επιτυχίες του πρωταθλητή μας Αλέξανδρου Κόκκινου, θα τις καταγράφει και θα ενημερώνει τους συνδημότες μας.

Προς το παρόν, εύχεται καλή τύχη και καλή επιτυχία στους κολυμβητικούς σου αγώνες.

ΞΕΦΥΑΝΟΝΤΑΣ ΜΝΗΜΕΣ

Λίγη παρέα
με τον Γιώργο Κούτσικα

Κείνα τα χρόνια, που εμείς ήμασταν παιδιά, στο Σταθμό Αγγείες, έβλεπε μεγάλη κίνηση. Τα τρένα σταματούσαν και ανεβοκατέβαζαν κόσμο. Φορτώνονταν και άδειάζαν εμπορεύματα. Οι αυτοκινητάμαξες και τα επιβατικά, γίνονταν χώρος για εμπορικές συναλλαγές. Τα παράθυρα των βαγονιών, ήταν μια πόρτα στην ευκαιρία.

Παιδιά μα και κάθε ηλικίας άτομα, έσπευδαν από τα γύρω χωριά, να πουλήσουν αβγά, κοτόπουλα, ρίγανη και άλλα. Πρόκειται για κείνα τα όμορφα λουλούδια, που έβγαιναν την άνοιξη, σε έκταση πολλών στρεμμάτων, στο Ζράκι προς το Περιβόλι.

(Με την ευκαιρία υπενθυμίζω πως το “ίτσι” είναι εξέλιξη της αρχαίας λέξης “ίον”. Εύγε στην περιοχή που κράτησε την αρχαία ελληνική λέξη και αδιαφόρησε για την τουρκική “μενεξές”).

Τα τρένα που τα λέγαμε “πόστες”, ήταν και φλέβες επικοινωνίας. Εξυπηρετούσαν την αλληλογραφία μας.

Από την προεφηβική μας ακόμη ηλικία, εγώ και ο Γιώργο - Κούτσικας, διακινούσαμε το ταχυδρομείο για 4-5 χρόνια. Πάσχα - καλοκαίρι - Χριστούγεννα εγώ, επειδή ήμουν μαθητής και όλον τον άλλον καιρό αυτός. Έτσι τα είχε κανονίσει ο μπαρμπα - Λάμπρος ο Τριανταφύλλου, που είχε την ευθύνη απέναντι στην υπηρεσία.

Το γεγονός αυτό και η εκτίμησή που μου είχε ο πατέρας του, ο γερο-Χρήστος, μας έδεσαν με φιλία.

Μόνιμο πρόβλημα όλων των παιδιών, το μέλλον. Κοινό όνειρο των χωριατόπαιδων, το “παπαρέα”. Να βρεθούμε δηλαδή σε μια πόλη, να ‘χουμε δουλειά, να βγάλουμε λεφτά, να ικανοποιήσουμε νόμιμες ανθρώπινες επιδιώξεις, να ζήσουμε και εμείς όπως ο κόσμος.

Μια μέρα καλοκαιρινή, τον ακούω να φωνάζει. _ Το βρήκα ρε. Μ’ ακούς; Το βρήκα σου λέω.

Ούτε ο Αρχιμήδης δεν είχε πιστεύω τόσο ενθουσιασμό, όταν αναφωνούσε το γνωστό “εύρηκα”.

_ Βρήκα λεφτά.

_ Πούντα ρε Γιώργο;

_ Θα τα βγάλουμε μαζί.

Και αρχίζει να μου φανερώνει ένα σχέδιο, που δεν άργησε να το βάλει σε εφαρμογή. Πήγε στον Δομοκό κι έφερε τρία κιβώτια λεμονάδες, να τις πουλήσουμε στα τρένα που περνούσαν. Και προσπαθεί να με διαμορφώσει εμπορικά και να με προδιαθέσει.

_ Κατάλαβες τι πάμε να κάνουμε; Να βγάλουμε λεφτά. Σε λίγο καιρό θα πάρουμε δικό μας μηχανήμα. Θα γεμίζουμε δύο χιλιάδες μπουκάλια τη μέρα. Θα πάρουμε αυτοκίνητο θα μοιράζουμε στα χωριά. Θα βγάλουμε πολλά λεφτά. Θα θησαυρίσουμε. Τι ‘ναι οι άλλοι που κοινομάνε;

Η επιχείρηση μπήκε σε λειτουργία. Βάλαμε το εμπόρευμα σε κουβάδες με νερό από το πηγάδι του σταθμού. Και κάθε που έρχονταν τρένο με επιβάτες, φέρναμε γύρω - τριγύρω τα βαγόνια διαλαλώντας.

_ Λεμονάδες, δροσερές, έλεγα εγώ, λεμονάδες μπουζί, φώναζε αυτός.

Και κάθε τόσο μου υπενθύμιζε. “Κατάλαβες τι πάμε να κάνουμε;”

Το είχα μάθει απέξω. Με το που ξεκινούσε την απόλαυση της καπιταλιστικής φαντασίωσης, “ξέρω - ξέρω” του έλεγα και το αποτελείωνα εγώ.

Όμως δεν κάναμε τίποτα. Εκτός από μια τρύπα στον

κουβά. Την πρώτη μέρα πουλήσαμε τρεις. Οι επιβάτες ήταν δύσπιστοι και δεν “καλωσκαίριζαν”. Τη δεύτερη μέρα δώσαμε πέντε. Αναθάρρηψε.

_ Πέντε μέχρι τώρα. Κατάλαβες τι πάμε να κάνουμε...

_ Άσε, κατάλαβα. Και του το ξαναλέω εγώ.

Ορμάει στον άλλο συρμό. Λεμονάδες δροσερές και λεμονάδες μπουζί.

_ Τι μπουζί και σαχλαμάρες, λέει ο πρώτος που αγόρασε.

Ο άλλος δοκιμάζει και ξεσπάει. _ Από φούρνο τη βγάλατε; Αυτή καιεί.

_ Φύσα την, φύσα την, τον συμβουλεύει ο Κούτσικας πειρακτικά.

Ο ταξιδιώτης δείχνει να συμβιβάζεται. _ Δεν βαριέσαι. Φέρτε άλλη μία για τη γυναίκα μου.

Και καθώς είμαστε κάτω από το παράθυρο του βαγονιού περιμένοντας το αντίτιμο, αναποδογυρίζει τα μπουκάλια και μας περιλούζει.

Μη μπορώντας και μην έχοντας περιθώρια για κάποια ανταπόδοση, του ρίξαμε διαβόλους και μούντζες και ύστερα μας έπασαν τα γέλια.

Γυρίζει και μου λέει αυτοσαρκαζόμενος. _ Κατάλαβες τι πάμε να κάνουμε; Να μπούμε στο ποτάμι να ξεπλυθούμε.

Δεν ξαναζυγώσαμε σε τρένο. Κάτοσαε και ήπαμε όλες τις υπόλοιπες οι δυο μας.

“Αίντε γεια μας και άντε γεια μας”, βάλαμε τα νεφρά σε εργαλαβία και φέραμε τα στομάχια μας ανάποδα. Για μισή βδομάδα μας ρήμαξε ο πόνος. Ξαν να είχαμε καταπει γυαλιά. Οι λεμονάδες μας βγήκαν ξινές.

Μετά από λίγα χρόνια, κόψαμε ο καθένας το δικό του εισιτήριο και πήραμε ξεχωριστή αμαξοστοιχία. Όπου διασταυρωθήκαμε Αθήνα - Λάρισα - Θεσσαλονίκη, η φιλία ξαναζωντάνευσε. Ήταν καλών διαθέσεων άνθρωπος και για τους φίλους του γεμάτος ωραία αισθήματα. Φιλδίμος, μπεσαλής και ευχάριστος.

Τώρα ο Γιώργο - Κούτσικας αναπαύεται στην αγκαλιά της γης. Ούτε διψάει ούτε λιμνίζεται ούτε ονειρεύεται. Έφυγε πριν από την ώρα του. Καλά τα πήγε στον αγώνα της επιβίωσης. Έφτιαξε νέους φίλους, δίχως να ξεχάσει τους παλιούς. Έφτιαξε και μια πετυχημένη οικογένεια. Τι όμορφο όνειρο από αυτό; Καληνύχτα φιλε μας.

Σκέψεις για κείνο το χυμένο αίμα

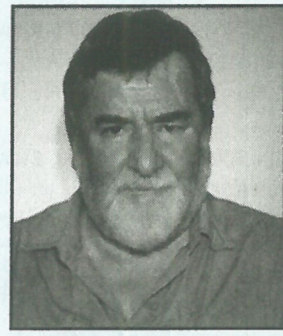
Καιρό τώρα, ακούω να γίνεται λόγος για ένα μνημόσυνο στα θύματα του Εμφύλιου. Και για μια στήλη, που πρέπει να στηθεί, με τα ονόματά τους.

Είναι και κάποιοι που μου ζήτησαν να πάρω θέση, να πω τη γνώμη μου δημόσια, σχετικά με αυτή την προσπάθεια. Καλή η πρόθεση, ανυστερόβουλη η σκέψη, επαγγελματική η πρωτοβουλία, μα θαμπό απομένει το ζητούμενο.

Ποιος ο στόχος, ποιο και για ποιους το όφελος, ποιο χρέος θα εξοφληθεί, τι πάμε να πετύχουμε, τι νέο στοιχείο θα προκύψει και θα προστεθεί στη ζωή μας μετά τη διοργάνωση αυτού του μνημόσυνου;

Ας μείνουν ήσυχοι οι νεκροί. Ποιος νοιάστηκε γι’ αυτούς τότε που έπρεπε; Ποιος έκανε μια κίνηση αποτρεπτική της θλιβερής τους μοίρας; Αφήστε τους νεκρούς εκεί που σάπισαν χωρίς κιβούρι, δίχως σάβανο. Με τα κομμάτια τους στα στόματα των λύκων και των τσακαλιών.

Αφήστε τους νεκρούς στην πίκρα και την απορία τους. Μερικοί δεν έμαθαν ποτέ το γιατί συνάντησαν τον θάνατο.

ΑΦΗΓΗΜΑΤΑ ΤΟΥ
ΚΩΣΤΑ ΜΠΙΡΗ

Πώς γίνεται να χάνονται ζωές για μια τρελή λοξή στροφή της ιστορίας... Και μάλιστα πώς είναι δυνατό να φεύγουν άνθρωποι σε μια ηλικία, που μόνο η ζωή τους ταιριάζει! Οι περισσότεροι ήταν ακόμη παιδιά.

Αναλογισθετε καπως την ηλικια αυτων των ογδοντα χωριανων, που ριχτηκαν στην αβυσσο της αντιπαλοτητας! Για παντα οι ψυχες τους θα αναρωτιουνται. “Τι εφταιξα και βρεθηκα τόσο νωρις στον κάτω κόσμο;”

Ας μείνουν ήσυχοι οι νεκροί. Έτσι το μνημόσυνο, τι μήνυμα θα δώσει; Πως ο θάνατος ενώνει; Αν κάτι τέτοιο πάμε να αποδείξουμε, τότε είμαστε λάθος. Έτσι δεν εξορκίζουμε τον πόλεμο. Τον εξιδανικεύουμε, αφού προσφέρει τον θάνατο σαν στοιχείο ενωτικό.

Και τι λογις μνημόσυνο θα ‘ναι αυτό; Ιδεολογικό, κοινωνικό, θρησκευτικό;

Αν είναι ιδεολογικό, πρέπει να βρούμε και να τιμήσουμε τις ιδέες και το νόημα που έδωσαν στον αγώνα τους οι νεκροί και των δύο πλευρών. Οπότε ο χαμός τους, χαρακτηρίζεται θυσία για κάποιο ιδανικό. Πράγμα που δεν μπορεί να αποδειχτεί, μιας και οι περισσότεροι αγνοούσαν τον λόγο που πολέμησαν, που ζώστηκαν τα άρματα, που κατηγορήθηκαν, που σφάχτηκαν, που σκοτώθηκαν, που εκτελέστηκαν, που βρέθηκαν στο σημάδι του απέναντι.

Αν το μνημόσυνο είναι κοινωνικό, πού οδηγεί μια τέτοια κοσμικότητα; Φαίνεται σαν υποκρισία. Αν είναι θρησκευτικό, απαιτείται η συγκατάθεση των συγγενών τους. Όμως αυτή η αναγκαιότητα εξυπηρετήθηκε από το 1948 ως το ‘55. Κι όπως θυμάμαι, ουδείς αρνήθηκε να πάρει σιτάρι και να συγχωρήσει τους νεκρούς, ανεξάρτητα από την παράταξη που είχαν βρεθεί ενταγμένοι, ή μπλεγμένοι, ριζομύνη.

Ας μείνουν ήσυχοι οι νεκροί. Όσοι τους είχαν δικούς τους, έκλαψαν και πόνεσαν. Κείνοι που τους στερήθηκαν, ένιωσαν την έλλειψή τους. Κι αν θα τους ξαναμνημονεύσουμε, τι θα καταφέρουμε; Θα σβήσουμε την ορφάνια των παιδιών τους, θα αποστραγγίσουμε το φαρμάκι από τα χείλη των γονιών τους, θα γλυκάνουμε τον πόνο των αδελφών τους, θα εξαφανίσουμε τη μαύρη μαντίλα από τα κεφάλια των συγγενισσών τους; Μπορούμε να αποδιώξουμε την ταλαπωρία και την καταδίκη που φορτώθηκαν οι γυναίκες τους;

Κι αν όλα τούτα ισχυρισθούμε πως πέρασαν, θα εξαλείψουμε τον λεκέ από της ιστορίας το ένδυμα;

Ας μείνουν ήσυχοι οι νεκροί. Οι πιο πολλοί πορεύτηκαν στον άλλο κόσμο, δίχως σταυρό και μνήμη. Σε τι θα τους βολέψουν τώρα οι στήλες, τα κενοτάφια και τα ηρώα;

Αν είχαν φωνή θα μας έλεγαν: εγώ δεν ήθελα να γίνω ήρωας. Ήθελα να παραμείνω ζωντανός.

Αν πρέπει κάποια στήλη να στηθεί, ας είναι για την αιώνια κατάρα εναντίον του μίσους, της εμπάθειας, της υποτέλειας, της διχόνοιας, της ύποπτης κηδεμονίας...

Αν πρέπει κάτι να χαράξουμε στο μάρμαρο, δεν είναι τα ονόματα, αλλά το συμπέρασμα.

“Κατάρα στον εμφύλιο. Ανάθεμα σε κείνους που τον έφτιαξαν και σε αυτούς που τον χρησιμοποίησαν”.

Και ας διδάξουμε τις επερχόμενες γενιές: ποτέ μαχαίρι να μην τροχισθεί, ποτέ ντουφέκι να μη σηκωθεί από χέρια Έλληνα με στόχο άλλον Έλληνα.

Ένας Καϊτσιώτης
στην προεδρική φρουρά

Στη φωτογραφία ο τσολιάς μπροστά στο μνημείο του Αγνωστού Στρατιώτη στη Βουλή των Ελλήνων.

Ο τσολιάς είναι ο συγχοριανός μας Βαγγέλης Αποστ. Αποστολόπουλος, ο οποίος είναι ο πρώτος Καϊτσιώτης που νηρητεί στην Προεδρική φρουρά, στην οποία επελέγη κατ’ εκλογήλολογ των προσόντων του.

Ο τσολιάς μας βρίσκεται, αυτή την ώρα που γράφονται αυτά, στην Αμερική, όπου τμήμα της προεδρικής φρουράς περιοδεύει σε πολλές πόλεις της Αμερικής,

συμμετέχοντας σε διάφορες εκδηλώσεις, στις οποίες ο Βαγγέλης χορεύει παραδοσιακούς χορούς της πατρίδας μας, όπως τους έμαθε στο χορευτικό του χωριού μας. Να που η γνωστή σε όλους μας επίδοσή του στο χορευτικό του χωριού μας τον έβγαλε σε καλό και τον οδήγησε στην Αμερική.

Βαγγέλη, σε μαζώνουμε και στη σχολιά σου στον Αγνωστο Στρατιώτη και στο χορευτικό της προεδρικής φρουράς στις εκδηλώσεις της Αμερικής.

Να είσαι καλά και να πλνς καλά.

